

тѣ и викахъ колкото до два часа: Велика е Артемида Ефесская! (35) На това писарѣтъ градски като утиши народѣтъ казва: Мъжние Ефесски, кой е онзи чловѣкъ който не знае че градѣтъ Ефесъ служи на великата богиня Артемида и на падналиятъ отъ Юпитера идолъ? (36) И тѣй, това като е неупорно, вий трѣбва мирни да бѣдете, и да не правите нищо несмислено. (37) Защото сте довели тѣзи чловѣци които нито сѣ святотатци нито богинята ви хулятъ. (38) И тѣй, Димитрий и художниците които сѣ съ него ако иматъ сѣдба съ нѣкого, има дни сѣдбени, има и исправници; нека излѣзатъ да се сѣдятъ единъ съ другий. (39) Ако ли търсите нѣщо друго, въ законното събрание ще се рѣши. (40) Защото за днешниятъ мѣстѣ опасно е да на не обвинятъ като размирници, понеже нѣма никаква причина съ която би могли да оправдаемъ това бесчинно стичание. (41) И това като рече распусна събранието.

ГЛАВА 20.

И слѣдъ утѣшеніето на мѣлата Павелъ призова ученицитѣ, прости се съ тѣхъ, и излѣзе да иде въ Македония. (2) И като прѣминуа онѣзи мѣста та ги увѣща съ много думи, дойде въ Еллада. (3) И като прѣсѣдѣ тамъ три мѣсеца, ъпонеже Юдеитѣ се наговориха да му сторятъ зло на трѣгваніето му за въ Сирия, рѣшено биде да се явне прѣзъ Македония. (4) И придружиха го до въ Азия Сопатръ Беряниязъ, и отъ Солунцитѣ Аристархъ и Секундъ, и Гайи отъ Дервия, и Тимотей, а Азийцитѣ Тихикъ и Трофимъ. (5) Тѣ като бѣха стигнали по напрѣдъ чакахъ ни въ Троада; (6) а ний отплувахми отъ Филиппи слѣдъ днитѣ на бескваснитѣ хлѣбове, и за петъ дни дойдохми при тѣхъ въ Троада, дѣто прѣсѣдѣхми седмъ дена.

(7) И въ първиятъ день на седмицата, когато бѣхъ събрани ученицитѣ за прѣломеніето на хлѣбѣтъ, Павелъ, понеже щѣше на сутринята да трѣгне, разговаряше се съ тѣхъ; и прострѣ словото до срѣднощъ. (8) И горѣхъ свѣщи много въ горницата дѣто бѣхъ събрани. (9) И едно момче на име Евтихъ, като сѣдѣше на прозорецѣтъ, тежкѣ сънъ го бѣ налѣгналъ когато Павелъ се разговаряше надълго, и, обладано отъ сънѣтъ, падна отъ третиятъ катъ долу; и дигнахъ го мъртво. (10) И слѣзе Павелъ и напдна на него, и като го пригърна рече: Не се мѣлвайте, защото душата му е въ него. (11) Слѣдъ това възлѣзе горѣ, прѣломи хлѣбъ та похапна, и приказва на нѣ доволно до зори, и така трѣгна. (12) А момчето го доведоха живо, и много се утѣшиха. (13) А ний въздохми по напрѣдъ въ корабѣтъ и отплувахми въ Ассонъ, че отъ тамъ щѣхми да вземемъ Павла, понеже така бѣ поръчалъ като щѣше да иде пѣше. (14) И когато се стѣбра съ насъ въ Ассонъ, зѣхми го и дойдохми въ Митилинъ. (15) И отъ тамъ като се отведохми, на утрѣшниятъ день отплувахми срѣщу Хио, а на другиятъ стигахми въ Самосъ; и като прѣсѣдѣхми въ Трогилла, на слѣдующиятъ день дойдохми въ Милитъ. (16) Защото Павелъ разсѣди да замине Ефесъ, да не би да се забави въ Азия; защото обѣрваше, ако му бѣше възможно, да се намери въ Иерусалимъ за рденѣтъ на Петдесетницата.

(17) А отъ Милитъ проводи въ Ефесъ та повика презвитеритѣ церковни. (18) И когато дойдохъ при него рече имъ: Вий знаете сътъ първиятъ день откакъ стѣгнахъ въ Азия какъ прѣминахъ всѣщото врѣме съ васъ, (19) въ служение на Господа съ всяко смиреномѣдріе, и съ много съззи и напасти които ми се случиха отъ злоумышленіята на Юдеитѣ; (20) Укакъ се не посвѣнихъ за нищо отъ полезнитѣ вамъ да ви го

а 1 Кор. 16; 5.
1 Тим. 1; 3.
б Гл. 9; 23. 23; 12.
25; 3. 2 Кор. 11; 26.
в Гл. 19; 29. 27; 2.
Кол. 4; 10.
г Гл. 19; 29.
д Гл. 16; 1.
е Ефес. 6; 21. Кол.
4; 7. 2 Тим. 4; 12.
Тит. 3; 12.
ж Гл. 21; 29. 2 Тим.
4; 20.
з Исх. 12; 14, 15.
23; 15.
и Гл. 16; 8. 2 Кор.
2; 12. 2 Тим. 4; 13.
і 1 Кор. 16; 2. Отк.

1; 10.
к Гл. 2; 42, 46.
1 Кор. 10; 16.
11; 20, и дрѣ.
л Гл. 1; 13.
м 3 Пар. 17; 21.
4 Пар. 4; 34.
н Мат. 9; 24.
о Гл. 18; 21. 19; 21.
21; 4, 12.
п Гл. 24; 17.
р Гл. 2; 1. 1 Кор.
16; 8.
с Гл. 18; 19. 19; 1, 10.
т Ст. 3.
у Ст. 27.